

den han er naaet frem til denne ekstra Halvpart, bliver Følgen for hans Vedkommende, at hans Kaar som Pensionist vil blive saare kummerlige. F. Eks. ved et Lodseri, hvor en enkelt Lodspart andrager over 5,000 Kr., bliver den Pension, som en Lods, der ikke har opnaaet den ekstra Halvpart, fremtidig kan faa, ikke mere end cirka 325 Kr. Det vil let forstaas, at f. Eks. et Tilfælde som dette, der er passeret i den senere Tid, kan vække Misfornøjelse. To Lodser er ansatte ved det samme Lodseri paa samme Dag; de kommer begge fra et andet Lodseri, hvor den ene af dem havde lidt større Anciennet end den anden. Den, som har den mindste Anciennet, ansættes ved det nye Lodseri, saaledes at hans Navn kommer først paa Listen. Forholdet bliver saa dette, at denne Mand faar tillkendt en ekstra Halvpart, saaledes at hans Lønning bliver en halv Gang saa stor som den andens, og denne ekstra Halvpart kan han ikke blot nyde, saa længe han sidder som fast Lods, men som pensionsgivende, naar han en Gang gaar af, og den andrager saadant noget som 2,800 Kr. Derimod kan den anden, der har fuld saa stor Anciennet, blot fordi hans Navn er kommet til at staa lige neden under den førstes, overhovedet ikke vente nogen Sinde at faa en rimelig Pension, men kommer til at nøjes med de cirka 325 Kr., som Pensionskassen vil tilstaa ham. Der har fra Lodserne Landet over gennem en Aarrække jævnlig været rettet Henvendelser til Ledelsen af Lodsvæsenet og Marineministeriet om at faa disse Forhold forandret. Det er endnu ikke lykkedes, og det er mig bekendt, at man rundt om, navnlig ved alle de Lodserier, hvor den omtalte Deling finder Sted, havde haabet sikkert paa, at den Revision af Loven af 1912, der nu skulde komme, skulde blive udstrakt til ogsaa at omfatte disse Lodserier, saaledes at de kunde faa deres Lønnings- og Pensionsforhold ordnet paa en rimelig Maade. Det vil ganske sikkert for alle disse Mænd være en meget stor Skuffelse, at Sagen yderligere udsættes. Man har fra Lodserforeningerne tilbudt, at man, naar man kunde opnaa en lige Deling af Lodsindtægterne ved de enkelte Lodserier og en rimelig Pensionsordning, var villig til at bidrage ganske betydeligt mere til Pensionskassen end hidtil. Men, som sagt, de maa jo nu stille Sagen i Bero og nøjes med Forhaabninger, som de har maattet gennem en lang Aarrække, og der er vel ikke noget videre at gøre ved Sagen.

Jeg skal derfor ogsaa blot slutte med at udtale Haabet om, at der fra den højtærede Ministers Side vil blive gjort, hvad gøres kan, for snarlig at faa Lodsloven fremmet til Revision og en saa omfattende Revision, at disse fortvivlede Lønnings- og Pensionsforhold kan blive ændret saaledes, at Lodserne, der jo mange Steder har en farefuld og besværlig Gerning, med Tryghed kan se deres Alderdom i Møde, hvilket, saaledes som Loven nu er, ingeniunde er Tilfældet. Med disse Ord skal jeg tillade mig paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Tvede: Da det ærede Medlem (Kragh), der nys talte, kom noget længere ind paa selve Loven og dens Tilblivelsesforhold, end jeg havde troet, at vi ved denne Lejlighed burde gøre, vil jeg med den højtærede Formands Tilladelse ogsaa berøre nogle af de Spørgsmaal, der af det ærede Medlem blev nævnt.

Med Hensyn til Nedlæggelsen af Bogø Lodseri vil jeg kun sige, at mit Parti i Henhold til de anførte Grunde kan tiltræde Lovforslaget om dets Nedlæggelse. Jeg vil kun gøre opmærksom paa, at da Forslaget til Lov om Lodsvæsenet i Midten af Halvfjerdserne blev fremsat, omtalte det først Oprettelsen af Lodserier og derefter Nedlæggelse af saadanne, men som Lovforslaget blev vedtaget i 1879, begynder Lovens § 1 saaledes: „Nedlæggelse og Oprettelse af Lodserier bestemmes ved Lov“. Det ser ud, som om de, der den Gang beskæftigede sig med Sagen, havde en Følelse af, at Tidens Udvikling, Farvandenens bedre Belysning og Afmærkning o. s. v., maatte føre til, at det, der kom først for, var Nedlæggelsen af Lodserier, og det skyldes vel ogsaa til Dels disse Tidens Fremskridt, naar Lodseriet paa Bogø nu foreslaas nedlagt. Da der staa, at Nedlæggelse og Oprettelse bestemmes ved Lov, har jeg været saa nysgerrig at ville se, hvornaar Lodseriet paa Bogø var oprettet, men jeg maa erkende, at det har været mig ganske umuligt at finde noget om, hvornaar dette Lodseri er oprettet ved Lov; det er vistnok en Overlevering fra gamle Tider, at der er et Lodseri der. Men nu følger vi i alt Fald Lovens Bestemmelser, naar vi her ved Lov vedtager, at det skal nedlægges.

Med Hensyn til Udsættelsen af Revisionen af selve Loven af 1879 maa jeg tillade mig at erindre om, at da vi i